

[Arbejdsministeren.]

nære arbejdsløshedsforhold, vi har, kan være en meget alvorlig ting for mange, ligger det også sådan, at udvalget har til opgave at finde frem til en ordning dér og at se på dette spørgsmål, og jeg mener, der er behov for en lempelse af denne regel.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Brøndsted (V) til miljøministeren:

»Vil ministeren sikre, at de få lidt større øer, der ikke har broforbindelse, og som ikke falder ind under transporttilskudsordningen for små øer, bliver ligestillet med disse øer med hensyn til transporttilskud?«
(Spm. nr. 297).

Skriftlig begrundelse.

Spørgsmålet går på en anden fordeling af midlerne. Det er en voldsom trussel mod produktion og beskæftigelse på de få halvstore øer, der ikke falder ind under transportstøtten. Værst ramt er nok Ærø, der har meget store merudgifter til transport til og fra øen.

Det virker ikke rimeligt at sætte tilskudsgrænsen ved 1.000 indbyggere, da problemerne kan være lige så store på de lidt større øer, der ikke er begunstigede af broforbindelse eller dæmning. Merudgifterne til varetransporter er så store, at det er en trussel for det erhvervsliv, der endnu eksisterer.

Da det drejer sig om så få øer, må der findes en ligestillingsordning, mens tid er. Det kan hurtigt blive for sent.

Brøndsted (V):

Når jeg spørger miljøministeren om transportvilkårene for en lille restgruppe af øer, som ikke har nogen former for hjælp til transporten til og fra øen, så er det, fordi jeg synes, det ikke er helt rimeligt. Dels er der offentlige transportmidler eller selskaber til Bornholm og andre steder, dels har vi altså tilskudsordningen til øer, der har et indbyggerantal under 1.000, men så er der nogle ganske få tilbage, hvor der endnu er et erhvervsliv, og hvor det er ønskeligt at bibeholde netop erhvervslivet, for at det ikke skal blive nogle rene ferieøer ad åre, for at bygningerne ikke skal overgå til rekreative formål, men kan blive i produktionen.

Det er helt utroligt belastende for disse er-

hvervsvirksomheder, at de har denne erhvervs-transportudgift, det drejer sig om meget store penge. Det er derfor, jeg meget gerne vil spørge miljøministeren, om han ikke finder det rimeligt, at vi laver en anden form for en fordeling af den hjælp. Jeg ved godt, at ministeren ikke har store mængder af midler at råde over, men vi kan ikke holde nogle få ude, når vi ellers ser på at hjælpe andre.

Miljøministeren (Helge Nielsen):

I landsplanredegørelsen har regeringen peget på sammenhængen mellem et faldende befolkningstal og de deraf følgende forringede muligheder for at opretholde et rimeligt serviceniveau, en rimelig kollektiv trafikbetjening m. v.

Især samfundene på de små øer er jo truede som følge af denne udvikling, og det er i konsekvens heraf, regeringen med finansudvalgets tilslutning i en forsøgsperiode på 2-3 år har gennemført en støtteordning til trafikbetjeningen af de små øer. Ordningen indebærer, at der stilles 4 mill. kr årligt til rådighed af staten til forbedring af trafikforbindelserne til de små øer under forudsætning af, at amtskommuner og kommuner hver yder tilsvarende beløb. Ordningen er jo begrænset til øer med imellem 20 og 1.000 indbyggere. Baggrunden for denne begrænsning af støtteordningen er, at det især er disse øer, der er truet af affolkning.

Samtidig er det regeringens opfattelse, at en støtte til trafikbetjeningen af de helt små øer effektivt ville kunne forbedre netop disse samfunds mulighed for at overleve, fordi det lave befolkningstal på disse øer betyder, at udgifterne til trafikbetjening ellers ville være helt uforholdsmæssig store for den enkelte, og endelig må vi erkende, at der er begrænsede tilskudsmuligheder til rådighed.

Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at på trods af at ordningen først trådte i kraft midt i indeværende finansår, så er miljøministeriets foreløbige vurdering den, at størstedelen af tilskudsmidlerne vil blive benyttet i indeværende finansår. I næste finansår må man påregne at ordningen udnyttes fuldt ud.

Regeringen erkender de mellemstore øers vanskeligheder. Disse øers aktuelle problemer er imidlertid i en række henseender mere komplicerede end de små øers og er snarere af samme karakter som andre udkantområder. Efter regeringens opfattelse må disse problemer løses ved foranstaltninger af mere generel